

N:o 4.

Ank. till Riksd. Kansli den 18 Febr. 1868, kl. 1 e. m.

*Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 3) Betänkande N:o 4,
med anledning af väckt förslag om ändring i sättet för
besluts fattande om förening af klockare- och orgelnist-
sysslor.*

Uti en till Utskottet hänvisad motion (N:o 33) har Herr *P. Nilsson* från Christianstads län, efter anförande hurusom Kongl. Resolutionen den 20 Juli 1794 skulle föreskrifva, "att orgelnist- och klockare-sysslorna icke få förenas utan pastors och församlingens gemensamma samtycke" och att deraf skulle följa, "att, om en församling, som måste löna både klockare och orgelnist, enhälligt beslutar att förena dessa båda befattningar, för att icke betungas med afföring af tvänne tjänstemän, hvilkas sysslor rätteligen synas böra vara förenade, så kunde likväl pastor, genom sin vägran af tjänsternas förening, tillintetgöra ett sådant beslut" samt att "genom Kongl. Brevet den 17 December 1809 visserligen vore förklaradt, att frågan om förening af klockare- och orgelnist-tjänsterna komme att framdeles, såsom dittills, bero af församlingens eget beslut, men att det häraf ej vore klart, att pastors i först åberopade Kongl. Resolution stadgade veto för dylika frågors afgörande är upphäfdt, föreslagit:

"att då församlingens röstegande medlemmar å kyrkostämman enhälligt eller genom röstpluralitet besluta, att klockare- och orgelnist-sysslorna skola förenas, må sådant beslut gå i verkställighet, äfven om pastor icke skulle vilja bifalla detsamma."

Härvid förekommer väl, att ofvannämnda i motionen åberopade författningar ej existera, men då af de dervid tydligen åsyftade, nemligen Kongl. Resolutionen den 20 Juni 1794 samt Kongl. Brevet den 7 December 1809,

det förstnämnda endast innehåller ett förtydligande af Kongl. Resolutionen den 20 November 1786 så till vida, att kyrkoherdens röst vid klockareval skall räknas lika med halfva beloppet af de församlingens röster, som vid valet blifvit afgifna och för lagliga erkända; samt motionären med sitt förslag ej synes vilja åstadkomma något annat, än att kyrkoherden, när församlingen beslutat orgelnist- och klockare-sysslors förening, ej må kunna hindra sådant besluts verkställighet eller därför kunna sätta sitt veto, och af Kyrkolagens allmänna stadgande, 24 Kap. 30 och 31 §§, jemfördt med ofvan citerade Kongl. Resolutioner (den 20 November 1786 och den 20 Juni 1794) och Kongl. Bref (den 7 Dec. 1809) samt Kongl. Resolutionen den 7 Juli 1832, otvetydigt framgår, att så ej är förhållandet, utan att församlingen ensam beslutar vid fråga om orgelnist- och klockare-sysslors förening, samt att kyrkoherdens röst skall, i fråga om de förenade sysslornas tillsättande, i likhet med hvad för de särskilda sysslornas tillsättande är föreskrifvet, endast beräknas lika med halfva beloppet af de församlingens röster, som vid valet blifvit afgifna och för lagliga erkända, så får Utskottet, helst de för provinserna Skåne, Halland, Blekinge och Bohuslän härutinnan gällande särskilda föreskrifter åt kyrkoherden ej inrymma vidsträcktare utan mindre rösträtt, än honom, enligt ofvan, i det s. k. gamla Sverige tillkommer, samt dessutom påföljden af en, uppå Kongl. Maj:ts nådiga pröfning redan beroende, af Rikets Ständer den 18 Juni 1866 afgifven underdånig anhållan om ändring af gällande stadganden angående val af klockare, orgelnist och annan kyrkobetjening torde böra afvaktas, innan mindre väsendtliga förändringar i detta hänseende föreslås, vördsamt hemställa,

att denna motion ej må till någon Kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 18 Februari 1868.

På Utskottets vägnar:

A. ROSENQUIST.

~~~~~